

Sygn. akt: I C 1754/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Karpińska
Protokolant:	1Starszy sekr. sądowy Kamila Salamońska

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.
przeciwko M. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 4.829,60 zł (cztery tysiące osiemset dwadzieścia dziewięć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1754/16

UZASADNIENIE

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od M. S. kwoty 20.110,71 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu wg norm przepisanych.

Podniesiono, że pozwana zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę bankową na podstawie której otrzymała kwotę pieniężną i zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach wskazanych w umowie. Pozwana pomimo działań windykacyjnych nie uregulowała zadłużenia. Zadłużenie pozwanej w wyniku umowy cesji zostało zbyte na rzecz powoda. Na wymagalne roszczenie składa się: 2444,21 zł tytułem należności głównej, 16.695,17 zł tytułem odsetek naliczonych od dnia 07.06.2008 do 23.11.2015 r., 44,33 zł tytułem odsetek ustawowych od 24.11.2015 r. do złożenia pozwu i 200 zł tytułem opłat za czynności bankowe i windykacyjne.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie nakazem zapłaty z dnia 22 marca 2016 r. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami procesu. Pozwana wskazała, iż powód nie wykazał przejścia dochodzonej wierzytelności. Przedłożona umowa cesji zawiera skreślenia, brak jest załączników oraz nie wykazano umocowania osób podpisujących umowę. Nadto umowa została zawarta pod warunkiem zawieszającym zapłaty ceny zaś powód nie przedłożył dowodu na spełnienie przedmiotowego warunku. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. Wskazała, iż umowa zawarta była w 2008 r. zaś powód nie przedłożył dokumentu świadczącego o tym, iż doszło do przerwania biegu przedawnienia. Nadto z dokumentów

załączonych do pozwu nie wynika jak została wyliczona kwota roszczenia głównego oraz odsetek (od jakich kwot, za jaki okres były naliczane odsetki i według jakiej stopy procentowej). Zaznaczyła, iż wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie stanowi dowodu na istnienie dochodzonej wierzytelności, na jej przysługiwanie stronie powodowej.

Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę tutejszemu Sądowi.

W odpowiedzi na sprzeciw powód wskazał jakie wpłaty w trakcie trwania umowy zostały dokonane przez pozwaną. Zaznaczył, iż w związku z uchybieniem terminowych wpłat pierwotny wierzyciel wypowiedział pozwanej umowę pismem z dnia 5.01.2011 r. Zaznaczył, iż wierzytelność została nabyta na podstawie umowy cesji z 23.11.2015 r. Powód przedstawił wyliczenie dochodzonych przez siebie kwot. W odniesieniu do zarzutu przedawnienia wskazał, iż bieg przedawnienia został przerwany z uwagi na złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności (...) w dniu 1.12.2011 r. a następnie skierowaniem wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

W piśmie z dnia 31.01.2017 r. pozwana podtrzymała zarzut przedawnienia roszczenia. Zaznaczyła, iż przerwanie biegu przedawnienia roszczeń banku na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i wszczęcie egzekucji, nie odnosi skutku wobec nabywcy wierzytelności niebędącego bankiem.

Sąd ustalił co następuje:

Dnia 6 czerwca 2008 r. M. S. zawarła z Bankiem (...) S.A. w W. umowę pożyczki gotówkowej.

Bezsporne

Dnia 28 listopada 2011 r. Bank (...) S.A. wobec powstałego zadłużenia z tytułu umowy pożyczki wystawił przeciwko M. S. bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt I Co 6746/11 nadał klauzulę wykonalności .

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny k. 66

postanowienie r. k. 67

Na wniosek Banku (...) S.A. wszczęte zostało przeciwko M. S. postępowanie egzekucyjne. Postanowieniem z dnia 26 listopada 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu D. Z. na wniosek wierzyciela zawiesił postępowanie.

Dowód: postanowienie z 26.11.2015 r. k. 105

W dniu 23 listopada 2015 r. Bank (...) S.A. zbył na rzecz Horyzont Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wierzytelność wynikającą z umowy o pożyczkę.

Dowód: umowa sprzedaży wraz z załącznikami.10-14

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych, dokumentów przedłożonych przez strony.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Były one opatrzone wymaganymi pieczęciami i podpisami. Co więcej, wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Stan faktyczny nie był sporny między stronami.

Na wstępie należy odnieść się do zarzutu przedawnienia podniesionego przez stronę pozwaną, jako zarzutu najdalej idącego, a ewentualnie w przypadku, gdyby był on chybiony, zająć się kwestią zasadności roszczenia co do zasady jak i jego wysokości.

Zgodnie z brzmieniem art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120§1 k.c.). Przepis art. 123 § 1 pkt 1 k.c. wymienia natomiast okoliczności, w których następuje przerwanie biegu przedawnienia zaliczając do nich: każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje oraz wszczęcie mediacji. Zgodnie zaś z art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Wskazać należy, iż w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z procedurą cywilną nie do Sądu należy zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności spornych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.) a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Skoro zatem pozwana podniosła zarzut przedawnienia do powoda należało wykazanie, że roszczenie stało się wymagalne i że nie upłynął jeszcze termin jego przedawnienia.

Sąd przychylił się do twierdzeń strony pozwanej, iż w przedmiotowej sprawie doszło do przedawnienia roszczenia.

Powód przedłożył wypowiedzenie umowy gotówkowej datowane na dzień 7 stycznia 2011 r. jednak nie przedłożono dowodu doręczenia wypowiedzenia pozwanej. Ustalenie terminu wymagalności roszczenia wymagało zatem oparcia się o bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przez pierwotnego wierzyciela. Bankowy tytuł egzekucyjny został wystawiony w dniu 28 listopada 2011 r., zaś postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 21 grudnia 2011 r. nadano mu klauzulę wykonalności. Powyższe wskazuje, iż z pewnością w dniu 28 listopada 2011 r. roszczenie wobec pozwanej było wymagalne i od tego dnia należy liczyć bieg termin przedawnienia roszczenia.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego w sprawie III CZP 29/16 z 29.06.2016 r. nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowanie egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności

Reasumując należy stwierdzić, iż termin przedawnienia przedmiotowego roszczenia to dzień 28 listopada 2014 r. Pozwany wniósł zaś pozew dopiero w dniu 1 marca 2016 r. W tym stanie rzeczy podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia należy uznać za zasadny.

Wobec powyższego na mocy art. 117 § 2 kpc powództwo zostało oddalone.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98 kpc z którego wynika zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z jej treścią strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W przedmiotowej sprawie na koszty procesu złożyły się: opłata od pełnomocnictwa 17,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 4.800,00 zł oraz koszty nadania pism procesowych 12.60 zł.